

[Hauge.]

ligere vendt mig imod, fordi der ikke ved disse i tilstrækkelig Grad tages Hensyn til den Usikkerhed, der hersker i de handelspolitiske Forhold Verden over, og heller ikke ydes Sikkerhed for, at vi valutamæssigt kan undgaa Foranstaltninger, der kan blive meget mere generende for vort Erhvervsliv, end selv den direkte Importregulering kan være.

Jeg vender mig nu udførligt til de af Partiet Venstre stillede Ændringsforslag. De er i Sandhed i alle Henseender ganske besynderlige, navnlig set paa Baggrund af Venstres hele agitatoriske Holdning til Valutaproblemet, til Beskæftigelsesproblemet, til det handelspolitiske Problem. Venstre stiller Forslag om to Valutalove. Den ene Lov vil efter Venstres Forslag ikke i noget større Omfang komme til at afvige fra Bestemmelser, der findes i Regeringens Lovforslag, Bestemmelser, der i særlig Grad angaar selve Valutaproblemet. Men der er dog det nye i Venstres Forslag, at Rigsdagens Valutaudvalg, der undlivedes af Oppositionen allerede i 1935, nu skal genoplives. Det skal ganske vist ikke have nogen videre Betydning, men det er nu en Sag for sig, som jeg ikke skal gøre videre Væsen af.

Derimod foreslaar Venstre i Henhold til Valutalov Nr. 2 et andet Udvalg oprettet, og dette Udvalg, som er et ikke af Rigsdagen valgt Udvalg, faar en Myndighed, der kan sidestilles med den Myndighed, som selve Rigsdagen har, ja, det faar endda en større Myndighed, thi dets Beslutninger skal ikke sanktioneres af nogen Minister. Besynderligt nok gik det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen ikke ind paa en Omtale af dette Erhvervsudvalg, som Venstre saaledes stiller Forslag om. Det skal bestaa af 16 Medlemmer, hvoraf de 13 vælges af Erhvervenes Organisation, vælges — formelt skal Udvalget nedsættes af Udenrigsministeren, men reelt er Udvalget tænkt som Erhvervenes Rigsdag —, og i dette Erhvervsudvalgs Hænder lægges hele det danske Erhvervslivs Ve og Vel. Det faar efter Venstres Forslag fuld Hals- og Haandsret over al dansk Udenrigshandel. Erhvervsudvalget, som Venstre vil have udstyret med diktatorisk Myndighed, skal, som jeg har nævnt, tælle 16 Medlemmer; deraf

vælger Landbrugsraadet, Handelen og Søfarten henholdsvis 5, 2 og 1, i alt 8, medens der kun kan vælges 2 — siger og skriver to — Repræsentanter for den danske Arbejderklasse ind i dette Udvalg. Der findes ikke i Forslaget nogen Bestemmelse om, hvad der skal ske, dersom Udvalget, der altsaa bestaar af et lige Antal Medlemmer, ikke enes, eller hvis det deler sig i to lige store Grupper. Man har aabenbart ræsonneret som saa, at Sammensætningen af Udvalget borger for, at Oppositionen, selv med den yderste Grad af Vilkaarlighed og Uforstand, aldrig vil være i afgjort Mindretal i dette Udvalg.

Ifølge det af Venstre udarbejdede og som Ændringsforslag stillede Forslag, hvis Titel er: Forslag til Lov om visse handelspolitiske Foranstaltninger, bliver Erhvervsudvalget i Henhold til § 3 i Forslaget alene bestemmende om, fra hvilke Lande der kan indføres Varer til Danmark, og i hvilket indbyrdes Forhold Indførselen kan finde Sted. Der staar i Venstres Forslag intet om, at Ministeren eller Regeringen eller nogen anden administrativ Myndighed skal have noget som helst at sige i dette Forhold. Man har omhyggeligt undgaaet at sige noget om, hvilket Organ af rent administrativ Karakter der skal iværksætte og praktisere Udvalgets diktatoriske Paabud. Navnet Valutacentral findes naturligvis ikke i Forslaget, men der findes heller ikke blot Antydning af eller Anvisning paa, hvem der skal administrere Importreguleringen. Det er vel ikke Meningen, at de 16 Erhvervsrepræsentanter selv skal optræde som Importcentral? De vil i saa Fald faa deres Dag, og Natten med, optaget, thi ifølge Venstres Forslag vil praktisk talt hele Landets Eksport blive underkastet Udvalgets Kontrol. I Forslagets § 3, 1ste Stykke, hedder det nok, at Indførselen her til Landet af de paa Frilisten opførte Varer foregaar uhindret, men denne Paragrafs Bestemmelse er i Virkeligheden uden enhver reel Betydning, thi Venstres Friliste er ikke nogen egentlig Friliste. I samme Paragrafs sidste Stykke staar der nemlig, at Varer, der maatte faa handelspolitisk Betydning, udtages af Frilisten. Og hvem afgør det? Det afgør Udvalget og alene Udvalget, uden Appel til nogen, det være sig Minister, Regering eller Domstole.